Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

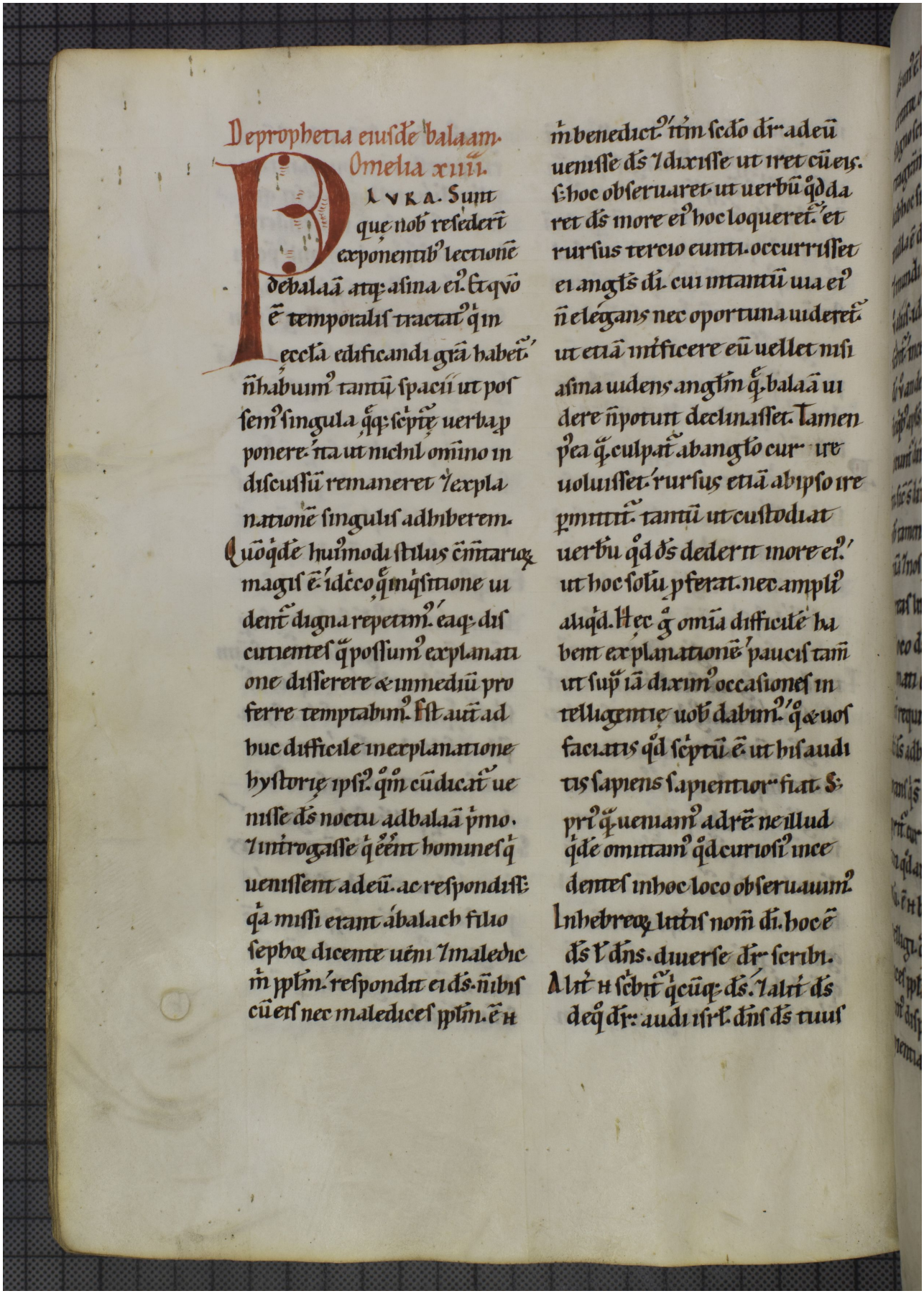

De prophetia eiusde balaam.
Omelia xiiii.

LVCA. Sunt quę nob̄ resedert exponenda lectionē debalaā atq; asina ei⁹. Et qvō ē temporalis tractat⁹ q̄ in ecclā edificandi grā habet⁹ ñ habuim⁹ tamū spacii ut posse m⁹ singula q̄q; sēpt̄ę uerba ponere. ita ut nichil omino in discussiū remaneret. explanationē singulis adhibere m. Quō q̄de huīmodi stilus ēmitariq; magis ē. idcco q̄ inq̄sitione uidem⁹ digna repetim⁹. eaq; discutientes q̄ possim⁹ explanatione differere & immediū proferre temptabim⁹. Est aūt ad huc difficile inexplanatione hystorię ipsi⁹. q̄m cū dicat⁹ uenisse ds nocte ad balaā p̄mo. & interrogasse q̄ essent homines q̄ uenissent adeū. ac respondisse q̄a missi erant ábalach filio sephœ dicente uēni & maledic m̄ pplm. respondit ei ds. ñ ibis cū eis nec maledices pplm. ē. & m̄ benedic⁹. tm̄ secdo dr adeū uenisse ds & dixisse ut iret cū eis. s. hoc obseruaret ut uerbū q̄d daret ds more ei⁹ hoc loqueret. et rursus tercio eunti occurrisset ei angl⁹ di. cui imtamū uia ei⁹ ñ elegans nec oportuna uideret. ut etiā inficere eū uellet nisi asina uidens anglm q̄. balaā uidere ñ potuit declinasset. Tamen p̄ea q̄ culpat⁹ a bangl⁹ curre uoluisset. rursus etiā ab ipso ire p̄mittit⁹. tamū ut custodiat uerbu q̄d ds dederit more ei⁹. ut hoc solū p̄ferat. nec amplī aliq̄d. Hęc q̄ omia difficilē habent explanationē. paucis tamē ut sup̄ iā diximus occasiones intelligentię uob̄ dabim⁹. q̄ uos faciatis q̄d sēptū ē. ut bis audi tis sapiens sapientior fiat. Si pri⁹ q̄ ueniam⁹ adrē. ne illud q̄de omittam⁹ q̄d curiosi⁹ incidentes inhoc loco obseruauim⁹. Inhebreo. Luc⁹ nom̄ di. hoc ē ds & dns. diuerse dr scribi. Aliter h sēbt̄ q̄cūq; ds. & alit ds deq̄ dr. audi isrl. dns ds tuus